

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	15.15 Szent László fiúkör (5-8. osztály) 19.00 Fialtal házasok
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Péntek	14.45 Felsősf ifjúsági csoport (szentségekre is készülők) 18.00 Gimnazista csoport Egyetemista csoport
Szombat	9.30 Ministráns-foglalkozás

Hirdetések

1. A mai napon Krisztus Király főünnep, az évközi idő utolsó vasárnapja van. Jövő hét vasárnapal megkezdődik az **adventi idő, vagyis az új egyházi évünk**. Készítsünk előre tervet, hogyan szeretnénk befogadni a Karácsonykor közénk születő Krisztust!
2. Adventi időszakban, vagyis **december 4-étől minden hétköznap** (hétfőtől-péntekig) **reggel fél7-kor lesznek a rorate szentmisék** itt a templomban, utána a közösségi házba szeretettel várunk mindenkit egy kis **szeretevendégségre, agapéra**.
3. A héten kedden lesz a **képviselő testületi gyűlés** a plébánián.
4. Kérjük azon **testvéreink jelentkezését**, akik a templom majdani fűtésének előkészítését és megvalósulását levezényelnék.
5. A héten **elsőpéntek** lesz, vagyis reggel 7 és 18 órakor lesznek szentmisék a templomban. Ezen a napon meglátogatjuk betegeinket.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2017. november 26. IX. évf. 40. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 34. vasárnap – Krisztus Király

Amikor az Emberfia eljön dicsőségében, és vele együtt az angyalok mindnyájan [MTörv 33,2], akkor leül majd dicsőséges trónjára. Összegyűjtenek eléje minden nemzetet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. A juhokat a jobbára állítja, a kecskéket pedig a baljára. Akkor a király így szól a jobbja felől állóknak: „Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba az országot, amely nektek készült a világ teremtése óta. Mert éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, idegen voltam és befogadtatok engem, mezítelen voltam és felöltöztettetek, beteg voltam és meglátogattatok, fogságban voltam és eljöttetek hozzám.” Akkor az igazak megkérdezik majd tőle: „Uram, mikor láttunk téged éhezni, és tápláltunk téged, vagy szomjazni és inni adtunk neked? Mikor láttunk mint idegent, és befogadtunk, vagy mezítelenül, és felöltöztettünk téged? Mikor láttunk téged betegen vagy fogságban, és meglátogattunk téged?” A király így válaszol majd nekik: „Bizony, mondom nektek: amikor megtettétek ezt egynek e legkisebb testvéreim közül, nekem tettétek.” Ezután a balján levőknek ezt fogja mondani: „Távozzatok tőlem, átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögnek

és az ő angyalainak készült. Mert éheztem és nem adtak enni, szomjaztam és nem adtak inni, idegen voltam és nem fogadtak be, mezítelen voltam és nem öltöztettek föl, beteg voltam és fogságban, és nem látogattak meg engem.” Erre azok is megkérdezik: „Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, mint idegent vagy mezítelenül, betegen vagy a fogságban, és nem szolgáltunk neked?” Akkor ő így felel majd nekik: „Bizony, mondom nektek: amikor nem tettétek meg ezt egynek e legkisebbek közül, nekem nem tettétek meg.” És elmennek majd, ezek az örök gyöttelemeire, az igazak pedig az örök életre.”

Útravaló

A sebesültek és haldoklók ott heverték a csatatéren... Senki nem ért rá törődni velük. Egyszerre ismeretlen férfiak érkeztek vöröskeresztes zászlóval. Összeszedték a sebeikben kínlódókat s kórházba szállították őket. Ez 1595-ben történt a törökök elleni magyar- és horvátországi hadjáratban. Ekkor tűnt föl először a csatatéren a vöröskereszt. Kiben született a gondolat, hogy kimenjen a harcolók közé, s az életveszélyt vállalva gondozza a sebesülteket? Lellisi Szent Kamillban (+1614) és társaiban. Ők egész életüket a legszegényebbek, legnyomorultabbak gondozásának szentelték. Alapelvük volt: hogy minden emberben Krisztus él, tehát szolgálniuk kell Őt. Észrevették, hogy a háború sebesültjeivel senki sem törődik. Elmentek tehát a harctérre is.

Jézus tehát külön felhívja figyelmünket a "legkisebbekre", a semmibe vettekre. Azt mondja, hogy örök életünk sorsa irántuk tanúsított magatartásunktól függ. Számára a legkisebbek éppoly értékesek, mint mi. Értük éppúgy meghalt, bennük éppúgy él vagy élni akar, mint bennünk. (Gondold meg, kik számodra a "legkisebbek", - kik azok, akiket kevesebbre

értékelisz önmagadnál! A gyenge tehetségűek, ügyetlenek, egyes nemzetiségek pl. a cigányok?) A "legeslegkisebbeknek" többnyire a "bűnösöket" tartjuk. Sok vallásos ember is azt hiszi - mint a farizeusok -, hogy azokat, akik a vallásos szemlélet szerint nyilvánvalóan bűnös életet élnek, joggal elítélhetjük. Jézus azonban nemcsak barátja lett a bűnösöknek, hanem velük is valóságosan azonosítja magát. Rájuk is vonatkozik: "Amit egynek tettétek... nekem tettétek". Él, vagy keresztre van feszítve bennük is.

Gondolatok a helyes imádságról III.

Lehet, egyeseknek szokatlanul hangzik, hogy az Istenhez való viszonyunkkal kapcsolatban a tudatalattiról beszéljünk. Pedig az egész ember lép az Istennel kapcsolatba. Azért tulajdonított az Egyház mindig fontosságot a testtartásnak és gesztusoknak, mint pl. összekulcsolni kezünket, vagy letérdelni. Testünk is részt vesz az imánkban. Még inkább vesz részt érzelmi életünk, amelynek a tudatalatti fontos tényezője. Az ilyen imának az az értéke, hogy nem a dolgok eszményi állapotát veszi alapul, azt, hogy Istent dicsőítjük vagy dicsőíteni tartozunk, hanem ahelyett életünk valóságából indul ki.

Ez annak a felismerését jelenti, hogy én nem vagyok kizárólag a jószándékom, a jóakaratom, fennkölt vágyaim vagy büntudatom. Nem vagyok olyan ideál, mint amilyen lenni szeretnék, hanem olyan vagyok, amilyen nem akarok lenni, tele szembeszállással, ellentétekkel, nem fogadom el magam. Mindezt az Isten elé viszem, és nem csupán a tökéletességre való törekvésemet. Ez nagyon reális ima, s utat nyit a tisztulási folyamatnak. Azzal, hogy tudatosul bennem a lázadás, megváltozik a magamról alkotott kép. Elkezdem felismerni állapotomat, és ez kezdete a megváltozásnak.